

تعدد جرم

معنی لغوی تعدد جرم ارتکاب به چندبازه است ولی بسان قانون تعدد جرم موضوع ماده ۲ الحاقی با آنین دادرسی کیفری است بدین شرح (اگر شخص مرتكب چند عمل شده که هر یک از آنها مطابق قانون جرم باشد محکمه برای هر یک از آن اعمال حکم مجازات علیحده صادر خواهد کرد ولو اینکه مجموع آن اعمال بموجب قانون جرم خاصی مشاخته شده یا بعضی از آنها مقدمه جرم دیگری ناشد در صورتیکه فرد افراد اعمال ارتکابیه جرم بوده بدون اینکه مجموع آنها در قانون عنوان جرم خاصی داشته باشد محکمه برای هر یک حداقل مجازات مقرر را معین نماید در صورتیکه فرد افراد آن اعمال جرم بوده و مجموع آنها تین در قانون عنوان جرم خاصی داشته باشد محکمه باید برای هر یک از آن اعمال مجازات علیحده تعیین کردد و برای مجموع نیز مجازات قانونی را مورد حکم قرار دهد در هر یک از موارد فوق فقط مجازات شد بموضع اجراء گزارده میشود) و بعبارت اخیری در سان قانون تعددبازه اینست که کسی مرتكب چند فقره بازه گردد بدون اینکه بیک یا بعضی از جرایم قبله رسیدگی و حکم قطعی صادر و اجراء شده باشد ، اگرهم تعریف قانونی فوق الذکر جامع و مانع نباشد لااقل در مقام مقایسه قانون گزار تعریف بسیطتری از تعدد جرم بعمل آورده و تا حد امکان آنرا توصیف و تشریح کرده است .

تکلیف قضات محاکم در قبال متهمی که تعددآ مرتكب جرم میشووند روشن است و فقط کمی ابهام در مورد تعدد معنوی (مصدق ماده ۳۱ قانون مجازات عمومی) وجود دارد که قابل عنایت و توجه است .

بدین معنی که وقتی متهمی بار تکاب پیش از یک فقره اتهام تحت تعقیب قرار

میگیرد و اتهامات انتسابی هر کدام جرم مستقل و عنوان خاصی دارد (مثل اینکه فردی آدمبکشد و در مواجهه با پلیس یا زاندارم مأمور دستگیری اورا نیز مضروب می‌سازد) که عمل مشمول ماده ۲ ملحقة با آئین دادرسی کیفری است و وقتی اتهام قتل غیر عمد ناشی از رأتندگی است که مثلاً بر اثر عدم مهارت رأتنده روی هیدهد یا کیادو نفر را که بین وسیله نقلیه فوت میکنند و بقیه مصدوم میگردند که اگرچه تعدد مجذب علیهم وجود دارد ولی بنزه متعدد نیست و عمل مشمول ماده ۳۱ قانون مجازات عمومی است نعماده ۲ الحاقی به آئین دادرسی کیفری.

و باشکستن قفل بمنظور ورود بمنزل غیر و سرفت یا نفس ورود بمنزل غیر و سرفت دو بنزه علیحده و بعد محسوب نمیشوند و اتهام اولی در ماده ۲۲۶ قانون مجازات عمومی مستتر است (با امثاله و شواهد فراوان) بطوریکه کمی ذوق سالم قضای را بطرف عدالت در مورد مواد ۲ الحاقی ۳۱ قانون مجازات راهنمائی میگیرد.

بحث‌ها بیشتر برای استمداد از قوه معننه وزارت دادگستری و توجدو کلای دادگستری و متعهین است بدین توضیح:

قطع نظر از اینکه هر ماده از مواد قانون مجازات عمومی حداقل و حد اکثر مجازات را تعیین کرده است مواد ۴۴ و ۴۵ و ۴۵ مکرر و ۱۹۲ از قانون مجازات عمومی بدادگاه اجازه نزول از حداقل رأینز داده کما اینکه در امور جنجه دادگاه نایازده روز و حتی تا غرامت حق تنزل دارد و دادگاه جنائي علی‌قدر هر اتهام در مواد مقیده بطوریکه مثلاً در ام المواد از قانون مجازات عمومی (ماده ۱۷۰) دادگاه حق تعیین مجازات از سه سال حبس با اعمال شلاقه تا اعدام را درد که این تفاوت مجازات چشمگیر و اگر واقعاً قاضی در من اعانت تخفیفهات مذکور هنفت بوده و با توجه کیفیات و کمیات قضیه اعمال کند بحق مستوجب این قدرت است (لی ماده ۲ الحاقی قاضی را در من اعانت تخفیف مقید پاسخی کرده که نمیتواند از آن تجاوز نماید مثلاً اگر فردی هر تک بیکفقره سرت به مبلغ یا کمپلیون تومن گردد قاضی حق تعیین یا زده روز حبس قابل ابتیاع برای او دارد ولی اگر فرد بیچاره دیگری هر تک بدو فقره سرت از دو مکان مختلف مثلاً هر کدام بمعیل بیست تومان گردد در مقام اعمال ماده ۲ الحاقی حتی با من اعانت ماده ۳۵ مکرر نیز نمیتواند حبس اورا بکمتر از شش ماه (اقل مجازات ماده ۲۲۶) تنزیل دهد که البته در مقام اجرای عدالت نقض غرض است.

در مشمول اتهام به مواد ۱۷۰ و قسمت اخیر ماده ۱۷۱ قانون مجازات عمومی

نقض غرض واضحتر است بدین ایضاح که دادگاه مرتكب بندهاده ۱۷۰ را با توجه باوضاع واحوال میتواند به سال حبس با اعمال شاقه محکوم نماید ولی اگر اتهام کوچکتری با اتهام بزرگتر (قتل) الحاق گردد جعن در مقام تخفیف نمیتواند از حسنه ابد تنزل کند و حال اگر متهمی مرتكب سه قتل عمدى گردد و متهم دیگر مرتكب يك قتل و يك ابراد ضرب ساده (که تمامحاکمه مجنى عليه آن گذشت نکرده باشد) دادگاه در هر دو مورد حق عبور از موز حبس ابد را ندارد.

متهمین و کسان آنها و کلای مدافع در بروخورد باین نوع قضایا اگر هر دو اتهام قابل گذشت است و با گذشت شاکن تعقیب موقوف میشود که در هر دو مورد والا باید بیشتر در صد و سی سه ضرب رضایت از آن اتهام برآید که قابل گذشت است و متهم را از مشکلات مقید در ماده ۲ الحاقی خلاص میسازد.

فی المثل اگر متهمی با اتهام قتل و ضرب ساده و (امتالهم) تحت تعقیب است اخذ رضایت از معنی علیه اتهام قتل با وجود ضرب ساده متهم را فقط میتواند از اعدام نجات دهد ولی اگر اتهام ابراد ضرب با گذشت از بین بروز دادگاه اختیار تنزیل مجازات راتا سال حبس با اعمال شاقه خواهد داشت که خود تقاؤن بین و فاحشی است.

اما فشار ماده ۲ الحاقی باین آسانی از متهم قابل دفع تیست زیرا چه بسامعنى علیه اتهام سبکتر حاضر بگذشت نباشد و با اصلا اتهام دوم قابل گذشت نباشد (مثل اینکه متهمی مرتكب یک قتل با چاقو گردد و با عمان چاقو بدیگری جرحت وارد آورده و لو یک روز مدت درمان داشته باشد).

در اینجا باید قوه مقتنه بگمک متهم مشتاید و اگر هم نمیتواند بکلی از قید ماده ۲ الحاقی خارج گردد (وحقهم اینست که تعدد بنزه موجب سنگینی مجازات گردد) لاقل همانطور که ماده ۲ الحاقی را نسبتاً واعکاناً خوب تعبیر کرده برای جرائم مختلف در مقام تعدد مجازات‌های معین تعیین نماید.

باز بذکر مثل احتیاج داریم :

مثلاً مقتن قاضی را مکلف کرده که در مورد ده قتل قتل فقط مجازات اعدام یا حبس ابد هیتواند تعیین نماید و این تکلیف در بورد یک قتل و یک ابراد ضرب ساده هم باقی است چه اشکالی دارد که مقتن فهرستی برای جرائم معین و اجازه تخفیف در مورد تعدد جرم را از روی آن فهرست تجویز نماید و فی المثل یک قتل و یک ابراد

ضرب ساده بتواند به ده سال ویک قتل و یک ایجاد جریح با چاقو به پانزده سال و از این قبیل نزل پیدا کند و قس علیه‌ها ولو در این جدول بندی اساس ماده ۱۲ قانون مجازات عمومی بهم بخورد و مثلاً بتوان ۲۰ یا ۲۵ یا ۳۰ سال هم حبس با اعمال شاقه تعیین کرد.

نفعی که این طبقه بندی دارد،

در درجه اول عدالت قانونی برقرار می‌کند و گره از معضلی بنام معصل ماده ۱۲ الحاقی بار می‌کند و حال که قانون گزار به قاضی این‌انی اعتماد کاملی ابراز داشته و مثلاً اورا در مجازات قتل مخیر به تعیین مجازات سه سال حبس تا اعدام کرده است اورا از ناراحتی وجود آن در اعمال ماده ۱۲ الحاقی و خلاصی از بن‌بستی بنام ماده ۱۲ الحاقی خلاص کند.

و در درجه دوم مردم را بکسب رضایت از مجنی علیه تشویق نماید که این کسب رضایت از لحاظ شرع و وجود آنی و اخلاقی و مخصوصاً اثر تربیتی و مجازاتی مؤثر است (وجاء در که اثر گذشت روی قضاؤت مورد بحث مفصل دیگری قرار گرد) از لحاظ قانونی نیز هشمندانه و مورد نوجه متهمین و کسان آنان و وکلای مدافعان قرار گیرد.

سال خانه علوم اسلامی و مطالعات فرقه